

EGYETÉRTÉS

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. PÁPNOVELDE-UTCA 8. Telefon száma 55-88.

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. PÁPNOVELDE-UTCA 8. Telefon száma 51-66.

Mai számunk főbb közleményei: Vezetőnk: A nemzetiségi kérdés, A szentesi választás, Közeletünk, A képviselőházból, A katolikus autonómia, A transzilván háború, A bánysákok sátrájkja, Kitüntetések a csendőrségnél, Jászai Mari és az intendáns, A medveharos, (A m. kir. operaház újdonása), A buszok, Közgazdaság: Az értéktörzsről, A magyar kereskedelmi csarnok működése, Törzsek: Utazás a Balaton körül, E s t v s, Károly - A divatőr, Melléletünk: Országgyűlés - Tanügy - Üzleti hisztória - Ingatlanok forgalma.

Mit mondunk mi, ha mi ellenük fordul a világ közvéleménye, mi ellenük, kik gyengék és kicsinyek vagyunk, oly gyengék és kicsinyek, hogy magunk lábain sem tudunk járni, hanem egy szomszéd-államra támaszkodva jelenünk meg a világ előtt?

Ezeknek nemcsak hazát adott a magyar, nemcsak földet és kenyert, hanem szabadságot is. A mit magának megszerzett, nekik is odaadta; s ennek dacára mégis gyűlölnék minket!

szegedi gyalogos s ötven lovascsendőrről. A minapi afférel kapcsolatosan Tabács százados, hadbíró ma szintén Szentestere utazott. Ha a jelek nem csalnak, a választás minden incidens nélkül folyik le.

Ann modern társadalom. A vagyon többi támogatni és védeni kell a maga jogaiban. De minthogy a tőke erő, nem szabad túrni, hogy elnyomja, kiszakmányolja a munkásokat, és azt engedélyezik, hogy a gyarmati, akárhogy apostolosodnak is a szabad verseny érdekében. Se azt nem engedélyezik meg, hogy a haramia revolverrel a kezében megállítsa a vásárról jövő csapatot, s elszéje a pénzüket.

A nemzetiségi kérdés.

A nemzetiségi kérdés! Ott tornyosul, mint egy vihárt hozó felhő, az ország határain. Van-e valaki, széles e hazában, a ki nem látja? Van-e valaki, a ki nem érzé, hogy veszély fenyegeti azt a vett, a melyet a magyar faj keze egy ezredet át vetett e haza földjén?

Es ez talán közömbös dolog? És ha nem közömbös, nem-e az ellenék feladata erre ráirányítani a kormány figyelmét, és felelősségre vonni a kormányt, csak hogy eszelekedjék, és védje a mi édes hazánkat, védje a mi magyar fajunkat?

A függetlenség párt nem ismer különbséget a magyar honpolgárok közt, akármilyen legyen nyelvük vagy vallásuk, ha hazának há fia.

Közeletünk.

Nagy szorgalom, fáradhatatlan, s alaposan képzett embernek ismeri mindenki a mostani kereskedelmi minisztert, Hegedüs Sándort. Késztelen az is, hogy a magyar ipar és kézművesség érdekében milyen nagy szabadságokat nem lépett el ugyan még előbb, de hangzottak és mutatta jóakarát. Várjunk tehát. A nagy szabadság reformokhoz idő kell mindenkinek előtt. Dele is kellett tanulni a dolgokba, elő is kellett sok mindent készíteni, a folyó ügyeket is el kellett végezni s az eztrakkal is kellett évszakodni. A szándécha vetett bizalmat az még ma nem rendítheti meg, hogy nem vitt végre nagy reformokat.

Amerikában, a szabadsárvány hazájában kartelek által gyűlték a milliárdok. Az állam térte, hogy egyesek monopóliumokat emeljenek először a közlekedés, az oktatás, s megározzák a publikumot. Lijesztő dolog a mi ott végbement: az összes nemzeti vagyonunk fele udány embelemek a kezében halmozódott össze. Nálunk az állam nem csak túr, de elő is segít a kartelek. Vagyírival maga is részt vesz a vas-kartelekben.

Az állam egy ezredév óta létezik az államalkotó faj vér- és vagyonállomai folytán, és hogy egy ezredév alatt sem lett lényegében képes e faj magába olvasztani a különböző nemzetiségeket, a melyek az állam területén laknak, ott élnek, ott virágoznak, apródi flóra ide, magyar hazánkba kell jönni, hogy ilyesmit lássunk.

A függetlenség párt nem lehet közömbös az iránt, hogy miképen igyekeznek a hazát foszlányokra lépni a nemzetiségi izgatók: és követelte mindig, követelheti fogja mindig, hogy a kormány erőteljesebben álljon őrt.

De ellenségnek tekint mindenkit, a ki nem há fia e hazának, még akkor is, ha magyarul beszél.

De a szorgalom, fáradhatatlanság és képzettség kivül nem tudjuk, hová vezet a magyar állam-észmé képezi: ezen belül egyenlő minden magyar honpolgár, ezen kívül egyenlő minden ellensége a magyar állameszmének.

A vas sokkal drágább nálunk, mint Németországban. A vasút építészeti mégis kitölt az állam, hogy beföldön vásárolják a vas-szükségletet. Ez által drága lesz a vasút. Sok helyen pedig nem is épül, a hol más-különbön megépítene.

Nyugaton Alsó-Ausztriában és Stájerország felé a vendék: Vas-, Sopron- és Mosonmegyeekben és máshol a németek; Póssonnyól Ungvárig a tótok, és a Szepesságek s másutt ismét németek; Ung-, Bereg- és Máramaros-megyékben a rutének; ezen utóbbi megyétől kezdve felfelé Erdélynek nagy részében és több szomszédos magyar megyékben az oláhok; ugyancsak Erdélyben szászok; Szolnok-Doboka, Kisküküllő és Csik vármegyékben örnyékek; a Maros és Tisza közén bolgárok; déli Magyarországon és máshol a szerbek; azután a horvátok, az oláhok; és az Ursten tudná elszámolni, hogy még kik és mik?

De ellenségnek tekint mindenkit, a ki nem há fia e hazának, még akkor is, ha magyarul beszél.

De ellenségnek tekint mindenkit, a ki nem há fia e hazának, még akkor is, ha magyarul beszél.

De a szorgalom, fáradhatatlanság és képzettség kivül nem tudjuk, hová vezet a magyar állam-észmé képezi: ezen belül egyenlő minden magyar honpolgár, ezen kívül egyenlő minden ellensége a magyar állameszmének.

Es az eredmény mégis az, hogy Németországban óriás nyereséget érnek el a vasgyárak. S el vannak látva két ezredévre megrendelésből. Mi várat velünk a gyártmányokra, s ezt arra használják saját gyaráink, hogy kartelek legyenek.

A hazafellességi izgatásokról folyton folytat olvassunk; kivált sokat olvassunk a külföldi lapokban, a hol ezen izgatások folytán egy hatalmas közvélemény-áramlat támadt ellenük, a mely minket durva elnyomóknak tekint a szenvedő nemzetiségekkel szemben.

A függetlenség párt nem lehet közömbös az iránt, hogy miképen igyekeznek a hazát foszlányokra lépni a nemzetiségi izgatók: és követelte mindig, követelheti fogja mindig, hogy a kormány erőteljesebben álljon őrt.

De ellenségnek tekint mindenkit, a ki nem há fia e hazának, még akkor is, ha magyarul beszél.

De megengedni a tőkének, hogy kifosztogassa a szegény embert: vagy bürgyösség a kormányok részéről, vagy rosszakarat.

Lesz-e határozása olyan törvényjavaslattal állami elő, mint a minót a román kamarák elé terjesztették?

A világ közvéleménye nem közömbös dolog: nem közömbös még oly hatalmas államoknak sem, mint Anglia. A jelen angol-búr háború egyik legsajnosabb következményének mondták alig néhány nap előtt az angol államférfiak legjobbjai azt, hogy a világ közvéleménye Anglia ellen fordult.

A függetlenség párt nem lehet közömbös az iránt, hogy miképen igyekeznek a hazát foszlányokra lépni a nemzetiségi izgatók: és követelte mindig, követelheti fogja mindig, hogy a kormány erőteljesebben álljon őrt.

De ellenségnek tekint mindenkit, a ki nem há fia e hazának, még akkor is, ha magyarul beszél.

A kis Románia alaposan el akar bontni a kartelekkel. A néhány nap előtt benyújtott törvényjavaslattal értelmében foglazzal akarák suttani azokat, a kik az első rendű életfenntartási szükségletet árt megvásárolni a közlekedés, az oktatás, s megározzák a publikumot. Lijesztő dolog a mi ott végbement: az összes nemzeti vagyonunk fele udány embelemek a kezében halmozódott össze. Nálunk az állam nem csak túr, de elő is segít a kartelek. Vagyírival maga is részt vesz a vas-kartelekben.

A képviselőházból.

Egy hatalmas beszédrel folyt ma tovább a költségvetési vita. Komjáthy Béla beszélt majd két óráig keresztül, s a mi ezalatt a hosszú idő alatt áltán ellhangzott, minden egyes mondat, megannyi súlyos vad a Széll-kormány nemzeti és laji politikája ellen.

Utazás a Balaton körül.

Írta: Eötvös Károly. Második kötet. XXVIII. Közlemény.

A gyulafelel paraszt vendéglátása. — A boros hordó. — A vitéz erdő. — Az ősi vendéglátás. — Csobánka vára. — Gyulafelel a királyknál. Gyulai Pál ur és Salamon Ferencz a nagy beszélgetésben nem hallottak a köszöntést. Analogiák és vitalizáltak tovább ott a sötét uton. A gazda azonban onnan az utpárról még egyszer hangosan lekiáltott: — Mondtam már: adjon isten jó napot! Ezt már meghallották. Gyulai Pál ur felnezett a magasba, megállt s nagyon visszakiáltott: — Adjon isten! A gazda ember is megállt. — Ha nem vétek szómmal, azt kérdeztem, hova igyekszik az urak? — Miért kérdezi azt kelmed? — Mert hát a pincézem itt van ám az ut mellett. — Nem törődünk mi azzal a pincézével. Nagyon nézett a gyulafelel ember erre a szóra. Ez a két kis barna ur bizonyosan messze vidékről tévett erre felé. — De van ám a pincézében bor is. — Nem törődünk mi a borral se. — Hová való az urak? Gyulai Pál ur dévaj búszkeséggel kiállt föl: — Erdélyországiak! — Micsoda? Erdélyországiak? — Az áldódtát, a pincézem előtt már akkor el nem mennek az urak a nélkül, hogy egy pohár boromat meg ne igyák! A mely ut csakhamar a felszínre jutott. Ott feküdt mellette a pincze baltéz felől. Kétféle pincze nadedelű előépülettel. Kettős ajtaja az utra nézett. Sarkánál hatalmas doka, előtte gyönyörű pázsit. Sietett előre a gazdaember s mire az erdélyországiak oda értek, ő már a nyitott ajtóban állott s egyik kezében a lopótököt lobhata. Gyulai Pál ur még ott is tündökött, még ott sen: tudott a helyzet magaslátára emelkedni. Sa-

lamon Ferencznek kellett őt biztatnia, hogy a pinczébe betérjenek. S mikor az ember már hozta a bort, pohárba ereszté, maga is ivott, vendégeit is megkínálta, még akkor is azt kérdezte Gyulai Pál ur a gazdától a maga ingerkedő magas hangján: — De hát voltaképpen miért is hívott be ide kegyelmed bennünket? — Nehéz feje van az urnak! Nem mondtam már, hogy a pincézem az ut szívében s hogy az urak a pincézem előtt mentek volna el? — Hatha még sem jöttünk volna be? — Nem tanácsoltam volna az uraknak. Nagy lelkeltenség lett volna. Csuffa temi nem szabad a szegény embert. Azonban ne feleseljünk most már, tessék leülni. — A sajtógerendáról levett az ember egy öreg poharat. Biz az nem volt kimosva szét oda. A lopótököt kiöblítette kissé s aztán színtülig eresztve, föltartott jobb kezébe fogta azt a poharat. — Isten hozta az urakat az én kis hajlékomba. Tartsa meg az én istenem az urakat erőben, egészségben, jó kedvben, békességben. Kik legyenek az urak és mi járathat vannak, nem tudom, nem is keresem. Járjanak szerencsével és isten áldásával. Ha pedig haza térnek: bűt, bajt, szomorúságot otthon ne érjenek s otthonvalóikat jó egészségben találják. Az én istenem áldja meg az urakat, a miért és mi országunkat jó szívvel meglátogatták. Gyulai Pál ur mosolygva hallgatta e paraszti halálkodást. Sehogyse értette meg, miről van szó. Már nyult a tele pohár után, de a gazda nem adta a kezébe. — Először majd pogáram iszom! Ivott is. Ki is itta a pohár fenekéig. Nincs abban a borban méreg. Csak azután töltötte meg ismét s nyújtotta egymás után vendégeinek. Salamon Ferencz előbb fölismerte a helyzetet. Ő csakhamar rájött arra, hogy az a fiatal paraszt ember ősmagyar ember, a ki minden poharat köszöntővel issza s szívesen adja az utasnak, a miye van, de jó szót vár a maga jó szavára. Ilyen a magyar ember. De különösen ilyen a balatonmelléki ember Veszprémben is, Zala-

Kétféle szőleje van. Pincézés szőleje és darab szőleje. A pincézés szőleje mindig ut mellett, a darab szőleje a dűlök közt fekszik. A kinek szőleje ut melle esik: az már oda pincézt épít. A pincze két részből áll. A belső pincze köböltözött. Ebben a boros hordók állanak. Asszonyoknak, idegeneknek, gyerekeknek, házi elnek itt nincs mit keresni. Ide csak a gazda jár s felnőt fia. Ritka még az a vendég is, még az a rokoni is, a ki ezt összejárhatja s a hordókat megkopogathatja. Tele hordó tompán szől, üres hordó hársány hangon kong. Tapasztalt ember a mutató ujjával is megdühíthetja, kinek mennyi bor van a pincézében. De hát minek ezt megtudni? A hordónak az a természete, hogy vagy tele van borral, vagy üresen áll. Olyan, mint az emberek szíve s a törvényhozók agya és a bankárk erőszéje. A szív, az agy és az erőszéj azonban hamis dolgok. Értik az álmóságot és a képmutatást. Sokszor néznek, ha tele vannak; sokszor dícsékesznek, ha üresek. Szívnek, agynak és erőszéjnek hízogói és ragalmazói vannak. Zajít ut a hízogó is, a ragalmazó is. A közönség sohase tudja: kinek van igaz. Inkább hisz a ragalmazónak, mint a hízogónak. A közönség hité időszakonként változik. Az új minisztert mindig lángésznek hiszi, a bukott minisztert mindig szamárnak. Így van a bankárral is. Hát az érző szívekkel hogy van? Mennyivel különb, nemesebb, fölségesebb dolog a boros hordó, mint a miniszter vagy a bankár? A jó bort hiába ragalmazzzák, a rossz bort hiába dícsöjtik. A hazugság rögtön kitűződik. Ígyval a jó borból: lelked vidámsága tesz mellette tanúságot. Búszeke, bátor, hős és szerelmes lesz belőle. Ígyval a rossz borból: csuffa lesz tőle életlen minden kedve. Hejh ha a nép olyan biztosan fölismerte vezéreit mint a borát! Igaz, hogy olyan ember is sok van, a ki csak a rossz bort szereti, mert jót sohase ízlet. Az asszonygyal hasonló sokban a boros hordóhoz. Mindegyik elbűnt, de gyönyört is nyújt, a izsol belőle. De csinján bánj mindkettővel, mert kéket tart mindkettőben, mert különben bele fogsz veszni mindkettőbe. Üres hordó, üres nőszív egyaránt keveset ér. Ha te miattad lett üres

mind a kettő: hordódat még megtöbbedhet magodé a nőszívet már csak más töltethi meg. Akkor pedig ne futkos utána. Mondj le inkább a hordóris is, haad guruljon te a völgynek. A nőszívet soha se oszd meg mással, borodat sohase magad add meg. Erre hívó magadhoz jó barátod. A hordónak hát az a természete, hogy vagy üres, vagy tele van. Jól tudja ezt a magyar ember, azért nem ereszt idegét belső pincézébe. Az igazi magyar ember természete utálja a dícsékest is, a megszármást is. Ha tele van a hordója: ne tartásdícsékvőnek; — ha üres a hordója: ne sajnálkozzanak rajta. A külső pincze födes épület. Ebben áll a sajtó, a kád s az összes szűrtelős szerszám. Itt van a kattan, kis asztal, néhány kis szek s a sűtő és főző edények. Ide hívja be vendégeit; ide hozza ki a bort a belső pinczéből s itt kínalhatja jó szívvel, szeretettel, vidám orcával. Csak arra vigyáz, hogy ő maga is igyék annyit, mint egyik-egyik vendége. Belvü pedig egy pohár borra minden utonjárót. Drótos tót, bugyras zsidó, bakbár, kuceber, vándorló legény, magános cigány, szegődő ember, vásárra menő: neki mindegy. Az ősi erköcs azt parancsolja, hogy egy pohár borral minden ismerlent, a ki a sorsa arra visz, meg kell kínálni. Szegény utonjáró elmondja ezt a szót hangosan is, magában is: az isten áldja meg. Szegény magyar embernek pedig az isten áldása de mindig jól esnek! Az a pincézés szőleje, a melyik járt országot mellett fekszik, mindig is olcsóbb volt aránylag, mint a melyik csak a satónt mellett fekszik. Mert amannál több a járókéló. Balaton-füreden hajdanában a fekete földig lezölt az a szőlősgazdát, a ki minden arra járót be nem szőlított egy pohár borra pincézébe. De meg nem választották előljárónak még az olyat se, a ki vasár napján délután ki nem ment az országot mellett levő pinczébe. „Elbujt az utonjárók elől.” E szóval vége lett a beszélgetnek. Hát az olyan ember miként utazott, a kit nagy vidéken mindenki ismert, a kinek száz rokona;

ismerése, évtársa és jó barátja volt az országot mellett levő szőlőbirtokosok közt? Sehogyse utazott. Vagy éjelt kellett az országúton a pinczek előtt gyors hajtsással elszöknie. Apám egyszer a nagy Forintos-harckoz idején márciusi meggyűlésre indult el Zala-Egyszerre és csakugyan oda ér a májusai közzűlésre szentesedésen. Visszafele pedig el kellett kerülni Somogy vármegyének, össze se ért volna máskép haza. Ez volt hajdan túl a Dunán a vendéglátás. Ebbé keveredett bele Gyulai Pál ur és Salamon Ferencz is Csobánka helygyláiban a gyulafelel paraszt szőlősgazdánál. De az igaz, hogy több beleszóltak s jól éretek magukat. Mire mi a várból visszajövetl őket fölitaltunk: Gyulai Pál urnak olyan jó kedve támadt, hogy csaknem dára fakadt. Azonban ezt még sem eszelekedte. Gyulai Pál urat dalolni egyáltalán soha nem hallottam. Mi azonban megmáztuk a hegyet s megneztük a várat. Romvár, kőházm, roskadó falak, búske multnak szomorú emlékei, anyni dícsősekneg temetője, anyni nemzeti búnak hirdetője! Meleg júniusi nap volt. Onlott ránk a sugar és a hőség, a mint a várurak utján ballagtunk fölfele. Azt az utat is elrontotta már a vihar, a fagy, a záporosó, a vízomlás, a kecske és birkanysjakk taposása. Nem is ut már az. Lágy párnás hirtőben: most már föl nem mehetnének oda a szép Gyulafelel-lányok, a várnak deli urnő. Talán őszvértan, talán szamárból lehetne oda most már föllovagolni. Szilágyi Sándor a történetűvár vizsga szemével fürkészte ki a vár alaprajzát. Itt volt a várur lakása, amott a vendégek palotája, a várőrség tanyája, a lovak óla, az éléstárak, a kincstár, a kápolna, a barát lakása, a kapu s annak boltozata. Hát a hölgyek lakása? Hát Gyulafelel Rózsa napsgaras szű hálószobája? Hát a nagy lovagterem, a hol anyni átok szállott tördőkre, németre s anyni áldás szállott a mindig áldozati s a mindig elárujt magyar nemzetre? Hejh Gyulafelel László — te még igaz magyar voltál!

Bécsből, Prágából, Zágrábból, Csernoviczból s egybűnellenek, hogyan tartják fenn egymással az összeköttetést, s hogyan szítják itt benn az ellenük törő faji gyűlölködés tüzét és segítik azt akcióra szervezkedni. A kormány pedig mindezt féltlenül nézi, s jelszavakkal és varázsigékkel akarja megkérlelni a rémeket, melyek ellen tettekkel kellene hadakozni. Ez a faji és nemzeti lemondás politikája, a mely-lyel a végpusztulásra kell jutnunk.

Leinhatatlan volt a Komjáthy beszédének hatása. Kijelentési leleplezészerint hatottak, s jészót világításba helyezték azt a bűnös könnyelműséget vagy léha parthatalmi számítást, mely a faji harcban minden nemzetiségnél kedvez, csak éppen az államalkotó magyart korlátozza erő-kijeltesében. Az a beszéd által nyújtott anyag fogja a költségvetési vita folytatásának egyik leg-érdekesebb és legfontosabb témáját szolgá-
—

A budgethez még *Buzáth* Ferenc szólt, az ösmert néppárti fraziológus.
—

Ezután interpellációk következtek.
—

Előbb a *Zmeskal* Zoltán a *németországi gyilkosság* ügyében. Nemeszót nem messze van Borbészól, melynek a kastélyában a 19-dik század utolsó esztendejében is még fényes nappal jártak a kísérte-
—

És ekkor ismét *Buzáth* Ferenc szerepelt, a ki, ugy látszik, valami flasztront szeretett volna adni azokra a sérülésekre, a melyeket legújabb anti-
—

—

As ülésről szóló részletes tudósításunkat lapunk
—

Budapest, február 3.

A brassói román iskolák járadékának kikészítésére vonatkozó javaslatot esztendőnkön terjesztették elő a
—

Nem szántogatom föl a történetet pihenő hant-
—

Jó barátja, jó pajtása, jó bajtása volt Zrínyi
—

— Uram, Gyulaffy László uram, tisztelt tégéd
—

Meghallgatta a szót jó Gyulaffy László, az utolsó
—

Hajh de a magyarok királyja alszik. Későn
—

— Uram, király uram, sok a török Szigetvár-
—

mán gimnáziumak és román realiskolák jut. Kétség-
—

Az ifjú-osok és az osztrák egyezkedés. Az
—

A kath. autonómia. A kath. kongresszus ma folytatta tanácskozás-
—

Dr. Kiss János egyetemi tanár volt, ki megjegyezte,
—

Ezután felelő Horváthy Nándor, a ki a követ-
—

Horváthy Nándor ezután hosszabban megokolja in-
—

Horváthy Nándor kijelenti, hogy csak az élők
—

Horváthy Nándor kijelenti, hogy csak az élők
—

Horváthy Nándor kijelenti, hogy csak az élők
—

Horváthy Nándor kijelenti, hogy csak az élők
—

Horváthy Nándor kijelenti, hogy csak az élők
—

Horváthy Nándor kijelenti, hogy csak az élők
—

Horváthy Nándor kijelenti, hogy csak az élők
—

Horváthy Nándor kijelenti, hogy csak az élők
—

Horváthy Nándor kijelenti, hogy csak az élők
—

felel meg eszményének és nem szükséges. Garib-
—

VIDÉK.

* Bíróválasztás Kispesztben. Február 6-án nagy
—

* Az országhatár rendezése. A Balta és Duna-
—

UJDONSÁGOK.

— Tisztelettel felkérjük azokat a t. előfizetőinket,
—

Előfizetési árak:
—

Külföldi ügyeembe ajánljuk, hogy hazánk leg-
—

Lapunk legközelebbi száma hétfőn délelőtt
—

— Személyi hírek. A király ma délután
—

— Használt seabok. Versező város köz-
—

— Az advarias elemetöz. A Sulamit legutóbbi
—

— Kezdő közmunkások és kisgazdák segítése.
—

— Titoktartó adományozó. Szalay Imre, a mag-
—

— Adomány. A bodrogkeresztúri vasúti állomá-
—

— Öngyilkos hivatalnok. Temesvártot ma dében
—

— Öngyilkos hivatalnok. Temesvártot ma dében
—

Aachen, február 3.
—

— Az udvar Budapestben. A király — mint
—

— A csendőrségi felügyelő szemlelője. Jób-
—

— Az osztrák-magyar bank budapesti palotája.
—

— Az osztrák-magyar bank budapesti palotája.
—

— A kerkeskedelmi alkalmazzott országos
—

— A 70 es évek elején voltak a Dél-Amerikából
—

— Kossuth szobra a közgyűlésnek. A nagy-
—

— Deák Ferenc emléke. Az V. ker. Markó-
—

— Nemzeti zenédo házádjaja. A nemzeti zené-
—

— Nemzeti zenédo házádjaja. A nemzeti zené-
—

— Nemzeti zenédo házádjaja. A nemzeti zené-
—

— Nemzeti zenédo házádjaja. A nemzeti zené-
—

— Nemzeti zenédo házádjaja. A nemzeti zené-
—

— Nemzeti zenédo házádjaja. A nemzeti zené-
—

— Udvári ebéd. Ma este a királnyal a bécsi Hof-
—

— Kitüntetés. Thaly Emil miniszteri tanácsost, az
—

— Fejfedelmi eljegyzés. Mária Terézia portu-
—

— Tanfolyam az első segélynyújtásból. A buda-
—

— Botrán a temető me. Prezemisben ma egy
—

— Botrán a temető me. Prezemisben ma egy
—

— Botrán a temető me. Prezemisben ma egy
—

— Botrán a temető me. Prezemisben ma egy
—

— Botrán a temető me. Prezemisben ma egy
—

— Botrán a temető me. Prezemisben ma egy
—

— Botrán a temető me. Prezemisben ma egy
—

— Botrán a temető me. Prezemisben ma egy
—

— Botrán a temető me. Prezemisben ma egy
—

— Botrán a temető me. Prezemisben ma egy
—

— Botrán a temető me. Prezemisben ma egy
—

Készlettel szabványosítások. Az aradi kereskedelmi és iparkamara tegnap délutáni ülésén...

A központi királyi szűrésű részvénytársaság ma délután tartotta rendkívüli közgyűlését...

A magyar kereskedelmi és iparkamara — mint levelezők írja — tegnap teljes ülést tartott...

A magyar kereskedelmi csarnok működése.

A magyar kereskedelmi csarnok választmányja, mint minden évben, úgy az idén is külön ülésben ad számot az 1899. évi tevékenységéről.

A közlekedés és postai ügyek terén is élt tevékenység. A kereskedelmi miniszter felhívására...

A közlekedés és postai ügyek terén is élt tevékenység. A kereskedelmi miniszter felhívására...

A közlekedés és postai ügyek terén is élt tevékenység. A kereskedelmi miniszter felhívására...

A közlekedés és postai ügyek terén is élt tevékenység. A kereskedelmi miniszter felhívására...

A BUDAPESTI ÁRU- ÉS ÉRTÉKTŐZSDE.

Mután az amerikai tőzsdéken a buza ára tegnap éppen annyival emelkedett, mint a menafélt nap...

A mai tőzsdén is vajszínű minden tégalt az üzlet, minék következtében a nemzetközi értékek...

11 óra 15 perczkor záródnak: Osztrák hitelrészvény 752.—, magyar hitelbank 752.—, 752.50-ig...

A BUDAPESTI ÁRU- ÉS ÉRTÉKTŐZSDE.

Mután az amerikai tőzsdéken a buza ára tegnap éppen annyival emelkedett, mint a menafélt nap...

A mai tőzsdén is vajszínű minden tégalt az üzlet, minék következtében a nemzetközi értékek...

A közlekedés és postai ügyek terén is élt tevékenység. A kereskedelmi miniszter felhívására...

BÉCSI ÉRTÉKTŐZSDE.

Bécs, febr. 3. (Az Egyetértés távirata.) Mithogy Amerikától a vasárk napjánál jelentették...

A határidőre várólagos záródnak: Osztrák hitelrészvény 235.—, magyar hitelbank 188.—...

11 óra 15 perczkor záródnak: Osztrák hitelrészvény 752.—, magyar hitelbank 752.—, 752.50-ig...

A déli tőzsdén kedveskedő béczi jegyzésekre javult az irányzat. Kötötték: Osztrák hitelrészvény 752.40...

BÉCSI ÉRTÉKTŐZSDE.

Bécs, febr. 3. (Az Egyetértés távirata.) Mithogy Amerikától a vasárk napjánál jelentették...

A határidőre várólagos záródnak: Osztrák hitelrészvény 235.—, magyar hitelbank 188.—...

A közlekedés és postai ügyek terén is élt tevékenység. A kereskedelmi miniszter felhívására...

KÜLFÖLDI ÉRTÉKTŐZSDEK.

Berlin, febr. 3. (Az Egyetértés távirata.) Berlin, febr. 3. (Az Egyetértés távirata.) Berlin, febr. 3. (Az Egyetértés távirata.)

Berlin, febr. 3. (Az Egyetértés távirata.) Berlin, febr. 3. (Az Egyetértés távirata.) Berlin, febr. 3. (Az Egyetértés távirata.)

Buza ma ugyanazok az árak érte el, a melyeket ma szombat szünetek óta. Eladott: felsővidéki...

Rozsát csehországi fogyasztók vásároltak változatlan, tartott áron. Eladott: pestvidéki 6.75 k. Bács: 6.10 k.

KÜLFÖLDI ÉRTÉKTŐZSDEK.

Berlin, febr. 3. (Az Egyetértés távirata.) Berlin, febr. 3. (Az Egyetértés távirata.) Berlin, febr. 3. (Az Egyetértés távirata.)

Berlin, febr. 3. (Az Egyetértés távirata.) Berlin, febr. 3. (Az Egyetértés távirata.) Berlin, febr. 3. (Az Egyetértés távirata.)

Berlin, febr. 3. (Az Egyetértés távirata.) Berlin, febr. 3. (Az Egyetértés távirata.) Berlin, febr. 3. (Az Egyetértés távirata.)

KÜLFÖLDI ÁRUTŐZSDEK.

Prága, febr. 3. (Az Egyetértés távirata.) Prága, febr. 3. (Az Egyetértés távirata.) Prága, febr. 3. (Az Egyetértés távirata.)

Berlin, febr. 3. (Az Egyetértés távirata.) Berlin, febr. 3. (Az Egyetértés távirata.) Berlin, febr. 3. (Az Egyetértés távirata.)

Vertical sidebar containing various advertisements and notices, including 'Szerkesztői üzenetek', 'Felhívás szerkesztő: Dienes Márton', and 'Napirend 1900. február 4.'.

